

[Arne Melchior]

en fanden, fordi vi fra hånden går videre til armen og ind til de helt ædlere dele. Jeg er altså glad for, at arbejdsministeren selv har fortolket sin tale på den måde; så kan vi nok finde hinanden.

Arbejdsministerens hukommelse er rigtig med de 150 pct., denne lille vittighed, som ikke var særlig morsom, har nu kunnet holde sig i 7 år og bliver anvendt ved alle mulige og umulige lejligheder; det er da ganske festligt. Men arbejdsministerens hukommelse er desværre ikke helt så god med hensyn til flertal eller ikke flertal, for nok er det rigtigt strengest set, at så længe et lovforslag ikke er vedtaget, har flertallet ikke manifesteret sig, men der kan godt være et latent flertal for noget, hvor andre hensyn gør det nødvendigt at lægge visse ting til side; det tror jeg også vi kan blive enige om.

Derimod kan EF og Norden ikke bruges som modstand mod dette forslag, og det glæder mig da, at arbejdsministeren vil fremsende, hvad der findes – genfremsende bliver det i så fald, for det findes i forvejen i arbejdsudvalgets akter fra tidligere behandlinger – men der findes også imødegåelse af det materiale, og jeg er sikker på, at min klare tilslutning til EF ikke på nogen måde vil blive forstyrret af vore divergerende opfattelser på dette område.

Det, jeg allermost vil vende mig imod over for arbejdsministeren, er udtrykket »udlejning af menneskelig arbejdskraft«. For deri ligger, at CD og alle de partier, der støtter dette forslag, betragter mennesket som en maskine eller nogle håndklæder, som man kan leje i et eller andet bureau og levere tilbage til vask, når man er færdig med dem. Det passer ikke; der er ikke tale om udlejning. En maskine, en dug og et håndklæde er nogle viljeløse redskaber, som vi kan gøre med, hvad vi vil. Her drejer det sig om voksne mennesker, som kender vilkårene, som ved, hvad deres arbejdskraft faktureres til af de bureauer, de frivilligt har tilmeldt sig, fordi det passer ind i deres livsmønster og behov på det pågældende tidspunkt. Lad være med at komme og tale om, at dette her er udlejning af slaver.

Fru Lilli Gyldenkilde opremsede alle de mange mennesker, der hjælper folk i arbejde. Ja men de tjener jo alle sammen deres fulde årsløn på det, som hr. Hans Jørgen Jensen kaldte at anvise arbejde, og som man ikke

må tjene penge på. Alle de mange – og mange flere end dem – fru Lilli Gyldenkilde opremsede, tjener faktisk deres penge dér.

Derimod har jeg ikke insinueret, at fru Lilli Gyldenkilde og hendes parti ikke er lige så interesserede i at få folk i arbejde, som vi andre er, dér er vi helt enige. Vi hører ikke til dem, der siger, at det er dens eller dens skyld, at der er arbejdsløshed. Det, vi beder om, er bare, at man også benytter denne mulighed, for der skal netop være en opsplitning, der skal netop være konkurrence, så flest muligt gør sig umage ad flest mulige baner for at udnytte alle muligheder for at matche menneske og job; det er det, det drejer sig om.

Hvorfor melder de mennesker sig til bureauerne? De lokkes jo ikke med gyldne ting, de kender nøjagtig de vilkår, de arbejder på. Jeg tror også, fru Lilli Gyldenkilde vil have let ved at stifte bekendtskab med nogle af de mennesker, der ønsker at gøre vilkårtjeneste, og finde ud af, at det ikke er tåber, men sunde, fornuftige, veluddannede mennesker, der gør det, fordi det dækker et behov hos dem.

Men arbejdsministeren kom så langt, at han sagde: nej, de eksisterende vikarbureauer er der ikke noget særligt i vejen med, men skønt både fru Grethe Fenger Møller og jeg havde spurgt, oplyste han ikke noget om, hvor mulighederne for misbrug er, og det gjorde hr. Hans Jørgen Jensen heller ikke. Jeg hævder, at der ikke er nogen risiko for misbrug. Jeg har konstateret, at disse bureauer overholder landets love, overholder indgåede overenskomster på arbejdsmarkedet i øvrigt og selv ønsker at få overenskomst, hvilket udvalget med hr. Hans Jørgen Jensen i spidsen vil kunne overbevise sig om under arbejdet.

Jeg ser et lys forude og takker samtlige, der har deltaget i denne debat, ikke mindst arbejdsministeren for hans lange arm.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: